

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget, advokaterne C. Botelho Moniz og P. Gouveia e Melo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 56 EF — den portugisiske stats særlige aktier (»golden shares«) i selskabet EDP — Energias de Portugal.

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF, idet den i EDP — Energias de Portugal har opretholdt særlige rettigheder som dem, der i dette tilfælde er fastsat i lov n.o 11/90 af 5. april 1990 om rammelov for privatisering (Lei nr. 11/90, Lei Quadro das Privatizações) og lovdekret nr. 141/2000 af 15. juli 2000 om godkendelse af fjerde etape i genprivatiseringsprocessen for EDP — Electricidade de Portugal SA's selskabskapital samt i selskabets vedtægter til fordel for den portugisiske stat og andre offentlige organer og tildelt i tilknytning til præferenceaktier (»golden shares«), som staten ejer i dette selskabs selskabskapital.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger

(¹) EUT C 19 af 24.1.2009.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. november 2010 — Transportes Evaristo Molina, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-36/09 P) (¹)

(Appel — aftaler — spanske marked for tankstationer — langtidskontrakter om eneleverance af brændstof — Kommissionens beslutning — tilbagekøbsret tildelt visse tankstationer — Repsol's forsyningsbetingelser — liste over berørte tankstationer — annullationsøgsmål — søgsmålsfrister — begyndelsestidspunkt)

(2011/C 13/06)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Transportes Evaristo Molina, SA (ved abogados A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz og M.L. Ruiz Ezquerra)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (ved abogados F. Lorente Hurtado og P. Vidal Martínez)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 14. november 2008 i sag T-45/08, Transportes Evaristo Molina mod Kommissionen, hvorved Retten afviste påstanden om annullation af Kommissionens beslutning 2006/446/EF af 12. april 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/B – 1/38.348 — Repsol CCP) (sammendrag offentliggjort i EUT L 176, s. 104), der gjorde de af REPSOL CPP afgivne tilsagn bindende, vedtaget i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel 81 (EF) og 82 (EF) (EFT L 1, s. 1)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Transportes Evaristo Molina SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. november 2010 — Bundesrepublik Deutschland mod B (sag C-57/09), D (sag C-101/09) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-57/09 og C-101/09) (¹)

(Direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — artikel 12 — udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning — artikel 12, stk. 2, litra b) og c) — begrebet »alvorlig ikke-politisk forbrydelse« — begrebet »handling, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger« — tilknytning til en organisation involveret i terrorhandling — efterfølgende optagelse af denne organisation på listen over personer, grupper og enheder, der udgør bilaget til fælles holdning 2001/931/FUSP — individuelt ansvar for en del af de handlinger, der er begået af denne organisation — betingelser — ret til asyl på grundlag af national forfatningsret — forenelighed med direktiv 2004/83/EF)

(2011/C 13/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgte: B (sag C-57/09), D (sag C-101/09)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht Leipzig — fortolkning af artikel 3 og artikel 12, stk. 2, litra b) og c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EFT L 304, s. 12) — tredjelandstatsborger, der i sit hjemland aktivt har støttet den væbnede kamp af en organisation, der er opført på listen over terrororganisationer, der er anført i bilaget til Rådets fælles holdning 2002/462/FUSP af 17. juni 2002 (EFT L 160, s. 32), og som er blevet tortureret og to gange idømt livsvarig fængsel i sit hjemland — anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2004/83/EF, hvorefter en ansøger, der i sit hjemland har udøvet terrorvirksomhed, udelukkes fra at blive anerkendt som flygtning — medlemsstaternes beføjelse til på grundlag af deres forfatningsbestemmelser at anerkende flygtningestatussen, når der foreligger en grund til udelukkelse fra denne status, der er fastsat i direktivet

Konklusion

1) Artikel 12, stk. 2, litra b) og c), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse skal fortolkes således, at:

— den omstændighed, at en person har været tilknyttet en organisation, der på grund af dens deltagelse i terrorhandlinger er optaget på listen, der udgør bilaget til fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og som aktivt har deltaget i denne organisations væbnede kamp, er ikke automatisk en tungtvejende grund til at antage, at denne person har begået en »alvorlig ikke-politisk forbrydelse« eller »har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger«

— konstateringen af, at der, i en sådan kontekst, er tungtvejende grunde til at antage, at en person har begået en sådan forbrydelse eller har gjort sig skyldig i sådanne handlinger, kræver en vurdering i hver sag af de nøjagtige faktiske omstændigheder med henblik på afgørelsen af, om de handlinger, der er begået af den pågældende organisation, opfylder betingelserne i de nævnte bestemmelser, og om et individuelt ansvar for udførelsen af disse handlinger kan henføres til den pågældende person, henset til det krav om bevisstyrke, der er fastsat i den nævnte artikel 12, stk. 2.

2) Udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning i medfør af artikel 12, stk. 2, litra b) eller c), i direktiv 2004/83 er ikke betinget af, at den pågældende person udgør en aktuel fare for den medlemsstat, der er værtsland.

3) Udelukkelse fra at blive anerkendt som flygtning i medfør af artikel 12, stk. 2, litra b) eller c), i direktiv 2004/83 er ikke betinget af en konkret proportionalitetsvurdering.

4) Artikel 3 i direktiv 2004/83 skal fortolkes således, at medlemsstaterne kan indrømme en asylret på grundlag af national ret til en person, der er udelukket fra at blive anerkendt som flygtning på grundlag af dette direktivs artikel 12, stk. 2, for så vidt som denne anden type beskyttelse ikke indebærer risiko for forveksling med flygtningestatus som omhandlet i direktivet.

(¹) EUT C 129 af 6.6.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. november 2010 — X mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten — Sverige)

(Sag C-84/09) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, artikel 20, stk. 1, og artikel 138, stk. 1 — erhvervelse af en ny sejlbåd inden for Fællesskabet — umiddelbar benyttelse af den anskaffede vare i oprindelsesmedlemsstaten eller i en anden medlemsstat, før den transporteres til sit bestemmelsessted — fristen for påbegyndelsen af transporten af varen til dens bestemmelsessted — maksimal varighed af transport — det relevante tidspunkt for kvalificeringen af et transportmiddel som nyt med hensyn til afgiftspåleggelse)

(2011/C 13/08)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Skatteverket

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Regeringsrätten — fortolkning af artikel 2, 20 og 138 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — ny sejlbåd, der købes i medlemsstat A af en privatperson bosat i medlemsstat B, og som staks skal anvende båden i medlemsstat A eller i andre medlemsstater i en vis periode, inden sejlbåden sejles til bestemmelsesstedet i medlemsstat B — spørgsmål om, hvornår transporten af godet til bestemmelsesstedet skal anses for påbegyndt — maksimale transporttid — det tidspunkt, der er afgørende for fastlæggelsen af, om transportmidlet er nyt med henblik på beskatning heraf